

telegrafu pokličani, jih je na naglo 4 kompanije ponoči na železnici se v Gradec odpeljalo; prinasle 2 kompanije ostale. —

Celjske nemške novine so konec tega leta tudi konec svojega kratkiga življenja dosegle. Za domovino, za občni blagor in korist niso nič pripomogle, Slovenšini pa so vedno protivne bile. Pa — od mrtvih nič hudiga! Torej naj mirno počivajo! Amen. J. Š.

(Iz sv. Urbana.) V Radgovino maširajo vsaki dan naši bratje Horvati dobro oboroženi. 20. dan grudna jih je do 1000 mož samih Otočanov mimo nas marširalo. Hitro za njimi Banovci 2. regimenta, in Križevčani. Vsi so z najboljim duham nadušeni.

(Iz Koroškiga Junske doline). Kar se le redko in težko doseže, ima tolikanj več vrednosti na svetu. Zlata vreden je čas našiga življenja, posebno če smo ga lepó obrnili po poklicu svojiga stanu. To se zamore popravici reči od gosp. Janeza Kumra, častitljiviga fajmoštra in komendatorja na Rehberzi Dobrovske tehanije — ki so 26. listopada z veliko častjó svojo drugo novo mašo obhajali; čez 50 lét so slavni mašnik. — Kér visoki vredni starček od nekđaj radi Novíce beró in so velik prijatelj svojiga materniga jezika — naj ohranijo Novíce tudi to slovesno obhajanje. Bog živi še več lét častí vredniga dušniga pastirja!

V. Kuster.

(Iz Sel v Semiču na Dolenskim). Hvala Bogú! létina je bila lani pri nas práv bogata. Po več krajih naše fare so pridelali veliko dobriga vina; so gospodarji, ki ga zamorejo po 150, 200 tudi 250 veder pokazati. Češpelj smo nasušili veliko, jabelk tudi dovolj. Turšica se je dobro obnesla. Korúna (krompirja) smo malo dobili, zato kér smo ga malo sadili. Če nam da Bog pričakati, ga bomo pa létas spet poskusili. Vino ima pri nas ceno po goldinarjev in 50 kraje. in po 2 gold. malo vedro, to je, 20 bokalov; tudi so že nekteri prodali novo vino po 2 gold. in pol. — 26. kozoperska l. l. je prišel gosp. Matija Premuta, rojen Semčan, od kteriga so predpredlanjske Novíce nekaj povedale, iz Amerike domú. Kmalo po novim létu se misli spet nazaj v Ameriko podati, kjer mu práv dobro gré, tako de voši svojimu očetu le enako hrano (živež) imeti, kakoršna njegovim hlapcam v Ameriki ostaja. On bo veliko blaga tukaj nakupil in sabo vzel. Zdej kupuje sodčke od 8 do 12 veder vina, in misli kakih 200 veder nakupiti. Tudi češplje kupuje, ki jih po 2 gold. cent dobí in mu jih ljudje sami vkup vozijo; okoli 300 centov jih misli skupej spraviti. Vse blagó bo v Terst speljal, iz Tersta ga bo pa pa morji domú v Ameriko poslal. On pravi, de bo vsak bokal vina do doma veljal 1 gold. — Če mu bo srečno domú prišlo, ga bo po 5, tudi po 6 gold. bokal prodajal. Denarje je pa take seboj prinesel, de bi si jez v Semču ne mogel za-nje ne kruha, ne tobaka kupiti — same amerikske cekine. Zavoljo tega je mesca listopada v Terst šel, de jih je zmenjal za cesarske denarje. Tudi pravi, če mu bo létas ta kupčija dobro znésla, bo gotóvo čez 2 leti spet v Evropo prišel. Takrat bo pa več kupil, létas le za poskušnjo dela. Slovenci imamo le bistre glave; kakor že naš Vodnik pòje! (To pismo prostiga kmeta, pa pridniga bravca Novíc, Jakoba Smrekarja, v našim pravopisu práv dobro pisano, so nam poslali častiti gosp. J. O. Lepstanski; lepa hvala za-nj!)

Poslanci slovenskih deželá pri Cesarju.

V 51. listu Novíc smo povedali, de se je 10 poslancov iz Ljubljane v Olumuc in Prago podalo, v imenu krajske dežele novimu Cesarju poklonit se, odstopivšimu Cesarju pa se zahvalit. Kakor iz Krajskiga, so se po-

slednji teden lanjskiga leta tudi poslanci iz Koroškiga, Štajarskiga in Teržaškiga (med temi tudi milostljivi škof Teržaški g. g. Jernej Legat) v ravno tem namenu v imenovane mesti podali.

Oni ne morejo dosti pripovedati, s kakšno prijaznostjo so jih bili povsod sprejeli — in kako ljubeznjivo, zraven pa tudi kako modro se obnašajo mladi Cesar, ki tudi več slovanskih jezikov práv gladko govore. — Krajskim poslancam so odgovorili presvitli Cesar tole v nemškem jeziku, zato kér so jih tudi naši poslanci nemško nagovorili:

„S pravim veseljem prejmem poklon pomnoženiga zbora krajskih deželnih stanov in c. k. poglavniga Ljubljanskiga mesta.“

„Zvesta udanost Krajncov do njih vladarja že od nekđaj sloví. Nadušeni od prave in čiste ljubezni do domovine, spremljajo tudi zdej novo rojstvo celiga cesarstva z nar gorkejšimi vošilami, in bojo brez dvoma vsi, kakor vsak po svojim stanu, pripomogli k dokončanju veliciga dela.“

Marsikterimu poslancu!

Iz Celjskih Novin.

Vi rečete, de ste „dobriga serca in pravičniga duha za kmeta, kar dostim gospodam manjka.“ — Verjame-mo, de resnico govorite, tudi nismo še nobeniga slišali, ki bi Vas bil zavoljo tega grajal; pa ne dopade nam, de ste pravičniga duha le za kmeta. — Gotovo ste že vidili podobo pravice; — ta za človečko družtvo nar svetejši divica ima zavezane oči, v rokah derží tehtnico, — to pomeni, de ne pozna razločka med ljudmi in stanovi.

Nihče ni pravičen, ako reče, de je le pravičniga duha do samo eniga stana; pa tudi poslanci niso na zboru zato, de bi samo en stan zagovarjali. Mi smo Vas zvolili, de bi po pravici vse stane v celi veliki Avstrii zagovarjali. Če se tedaj posebno za kmečki stan potegujete, Vam to popolnoma práv damo, zakaj ta stan se mora nar več polajšati, kér je tako dolgo nar večí teže nosil; pa misliti morate tudi na druge stanove, kér vse zagovarjate. Tedej Vas, gospod poslanec, še enkrat prosimo, ponašajte se dobro za kmeta, tode ne pozabite, de ima deržavni zbor tudi druge ravno tako imenitne in važne namene; ne pozabite tudi, de ste Slovenec, de ste tistiga roda, kteri je tako dolgo pod jarmam ječal, de ga zdaj skoraj več ne občuti. Dokler Slovenca jezik v šoli in pri uradi (v kancelijah) svoje pravice ne dobí, ostane še zmíram sužen.

Pri vsim temu naj Vas pravica vodi, in zamolčali bodo vsi Vaši zoperniki.

V volitnih rečéh

za deržavni zbor na Dunaj.

Za prid in blagor domovine iskrena „Slovenija“ priporoča v 50. listu volivcam nektare učene in poštene rodoljube, de naj bi eniga izmed njih v Logatcu 8. dan tega mesca za poslanca izvolili. Draga „Slovenija“ kaj se trudiš bob v steno metati?! Zastonj je vse tvoje prizadevanje — volili bojo kakor kane. Novíce nočejo več prazne slame mlatiti.

Rimljanska cesta

skozi gojdz Hrušico. *)

Rimljani so posebno zavoljo vojskinih potreb v premagane dežele ceste napravljali, in sicer kolikor mogoče na bližnjico; zatorej so koj, ko so bili Norik in Pannonijo z vojsko premagali, dobro spoznali, de bi se do njih,

*) Po besedah gosp. M. Merviga iz nemških Ljubljanskih Novíc »Illyrisches Blatt Nr. 79. I. 1848.«